

บทที่ 4

ความสนใจของประชาชนไทยที่มีต่อการประกันชีวิต เปรียบเทียบเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียน

การศึกษาถึงความสนใจของประชาชนไทยที่มีต่อการประกันชีวิตในบทนี้จะใช้
หลักเกณฑ์ในการศึกษา 2 วิธี ดังนี้

1. ศึกษาถึงทัศนคติที่ไขว้ซึ่งถึงความสนใจของประชาชนที่มีต่อการประกันชีวิต^{1/} การศึกษาในส่วนนี้จะทำการศึกษาถึงทัศนคติต่าง ๆ ที่ไขว้ซึ่งถึงความสนใจของประชาชนในประเทศไทยที่มีต่อการประกันชีวิต เปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน 5 ประเทศ ซึ่งได้แก่ประเทศมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย โดยจะทำการศึกษาในค่านต่าง ๆ ดังนี้

ก. สัดส่วนจำนวนกรมธรรม์ต่อประชากร สัดส่วนดังกล่าวจะทำให้ทราบถึงจำนวนประชาชนที่ทำการประกันชีวิตในประเทศไทยว่ามีจำนวนแตกต่างจากประชาชนในประเทศกลุ่มอาเซียนมากน้อยเพียงไร

ข. สัดส่วนจำนวนเงินเอาประกันต่อประชากร แสดงให้ทราบถึงความคุ้มครองของประชาชนไทยที่มีการคุ้มครองแตกต่างจากประชาชนในประเทศกลุ่มอาเซียนมากน้อยเพียงไร

ค. สัดส่วนจำนวนเงินเอาประกันต่อผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ ถ้าจำนวนเงินเอาประกันต่อผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศค่าจะแสดงให้ทราบถึงสัดส่วนของประชาชนที่ทำการประกันชีวิตยังมีน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ ซึ่งจะสะท้อนให้ทราบว่าระดับความสนใจของประชาชนที่มีต่อการประกันชีวิตยังอยู่ในระดับที่ต่ำ

ง. สัดส่วนเบี้ยประกันต่อผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ จะแสดงให้

1. SS.Huebner Kenneth Black, JK, Life Insurance, 9th edition.
(Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall Inc, 1970)
pp. 320

ทราบถึงบทบาทของการประกันชีวิตที่มีต่อการออมของประเทศว่ามีความสำคัญมากน้อยเพียงไร ถ้ามีสัดส่วนที่ต่ำก็แสดงให้เห็นว่าประชาชนยังให้ความสนใจกับการออมทรัพย์ในรูปแบบของการประกันชีวิตน้อยมาก

2. ศึกษาถึงทัศนคติและลักษณะการประกันชีวิตของประชาชนในประเทศไทย
การศึกษาในส่วนนี้จะทำการศึกษาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างจากประชาชนเฉพาะในเซกกรุงเทพระยะมหานครจำนวน 500 ตัวอย่าง เพื่อให้ทราบถึงความสนใจของประชาชนว่ามีความสนใจต่อการประกันชีวิตมากน้อยเพียงไร รวมถึงทัศนคติและพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาถึงทัศนคติซึ่งชี้ถึงความสนใจของประชาชนที่มีต่อการประกันชีวิต

ก่อนที่จะทำการศึกษาในเรื่องดังกล่าวควรจะได้ทราบถึงลักษณะโดยทั่วไปของประเทศในกลุ่มอาเซียนทั้ง 5 ประเทศ โดยการศึกษาในที่นี้จะใช้ข้อมูลของกลุ่มประเทศดังกล่าวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 - 2525 ดังนี้

ก. สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มอาเซียนทั้ง 5 ประเทศโดยทั่วไปจะไม่แตกต่างกันมากนักกล่าวคือประชาชนส่วนใหญ่จะมีอาชีพทางกานเกษตรกรรมคิดเป็นร้อยละ 24.69 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สำหรับประเทศมาเลเซีย ร้อยละ 28.78 , 26.22 , และ 34.46 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สำหรับประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ตามลำดับ (ดูตารางที่ 4.1 ประกอบ) ยกเว้นประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางกานอุตสาหกรรม ดังนั้นประชาชนส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพทางกานอุตสาหกรรม จากลักษณะดังกล่าวได้ส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วกล่าวคืออัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.2 ในปี พ.ศ. 2519 เป็นร้อยละ 9.3 ในปี พ.ศ. 2522 หรือเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 8.2 ต่อปี (ดูตารางที่ 4.2 ประกอบ) ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ มีอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจขึ้น ๆ ลง ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการประกอบอาชีพทางกานเกษตรกรรมต้องขึ้นอยู่กับกานฟ้าอากาศเป็นสำคัญ ถ้าปีใดกานฟ้าอากาศไม่ดีก็จะมีผลกระทบบต่อพืชผลทางเกษตรกรรมทำให้มีผลผลิตน้อยซึ่งจะส่งผลให้สภาพทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของประเทศลดลงกานแต่เมื่อพิจารณาถึงอัตราความเจริญเติบโต

ทางเศรษฐกิจโดยเฉลี่ยทั้ง 5 ปีแล้วจะพบว่าอัตราการความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและประเทศมาเลเซียอยู่ในอัตราที่เท่ากัน คือโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 8.8 ต่อปี รองลงมาคือประเทศสิงคโปร์ร้อยละ 8.2 ต่อปี ประเทศอินโดนีเซียร้อยละ 6.6 ต่อปี และประเทศฟิลิปปินส์ร้อยละ 6.1 ต่อปี

ข. จำนวนประชากร จากตารางที่ 4.3 จะเห็นว่าจำนวนประชากรของประเทศอินโดนีเซียมีจำนวนสูงสุดถึง 153.03 ล้านคนในปี 2525 รองลงมาคือประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย และประเทศสิงคโปร์ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาถึงอัตราการเพิ่มของประชากรจะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วอัตราการเพิ่มของประชากรในประเทศมาเลเซียจะมีอัตราการเพิ่มสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ คือเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 2.93 ต่อปี รองลงมาคือประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศไทย ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศสิงคโปร์ ตามลำดับ

ค. จำนวนบริษัทประกันชีวิต จากตารางที่ 4.4 จะเห็นว่าจำนวนบริษัทประกันชีวิตซึ่งแบ่งแยกตามลักษณะของการจดทะเบียนเป็นบริษัทประกันชีวิตที่จดทะเบียนในประเทศ บริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ และบริษัทประกันชีวิตที่เป็นของรัฐบาล ประเทศฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่มีบริษัทประกันชีวิตสูงที่สุด คือมีจำนวนรวมทั้งสิ้นถึง 23 บริษัท รองลงมาคือประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศไทย

ง. จำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิต จากตารางที่ 4.5 จะเห็นว่าในปี พ.ศ.2525 ประเทศที่มีจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตสูงที่สุด คือประเทศฟิลิปปินส์คือมีจำนวนถึง 3,044,055 กรมธรรม์ รองลงมาคือประเทศอินโดนีเซีย ประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย และประเทศสิงคโปร์ ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเพิ่มของกรมธรรม์แล้วจะเห็นว่าประเทศไทยมีอัตราการเพิ่มสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ คือคิดเป็นร้อยละ 14.98 ต่อปี รองลงมาคือประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ ตามลำดับ

จ. จำนวนเงินเอาประกันชีวิต จากตารางที่ 4.6 จะเห็นว่าจำนวนเงินเอาประกันชีวิตของประเทศมาเลเซียในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นไม่สม่ำเสมอ โดยเฉลี่ยแล้วประเทศมาเลเซียจะมีอัตราการเพิ่มของจำนวนเงินเอาประกันสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 28.26 ต่อปี

รองลงมาคือประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศฟิลิปปินส์ ตามลำดับ

ฉ. จำนวนเงินเบี้ยประกันชีวิต จากตารางที่ 4.7 จะเห็นว่าจำนวนเงินเบี้ยประกันชีวิตที่ได้รับแต่ละปีของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียนตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีแนวโน้มขึ้น ๆ ลง ๆ ตลอดเวลา และถ้าพิจารณาอัตราการเพิ่มโดยเฉลี่ยทั้ง 5 ปีแล้ว จะพบว่าประเทศอินโดนีเซียมีอัตราการเพิ่มสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 26.70 คือปี รองลงมาคือ ประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย และประเทศฟิลิปปินส์

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าประเทศไทยมีอัตราการเพิ่มในจำนวนต่าง ๆ อยู่ในอันดับที่น่าพอใจทั้ง ๆ ที่มีจำนวนบริษัทที่รับประกันชีวิตน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ แต่การพิจารณาดังกล่าวยังไม่อาจจะสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจของประชาชนไทยที่มีต่อการประกันชีวิตได้อย่างแท้จริง เนื่องจากยังมีคนจำนวนประชากรและสภาพทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา มาพิจารณาค่อย ๆ ดังนั้นการศึกษาโดยเปรียบเทียบในเรื่องดังกล่าวจึงมีความจำเป็นเพื่อจะทำให้ได้ทราบถึงสภาพที่แท้จริงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

1. จำนวนกรมธรรม์ต่อประชากร

จากตารางที่ 4.8 จะเห็นว่าสัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการประกันชีวิตในประเทศไทยแม้จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่ต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียนยกเว้นประเทศอินโดนีเซีย กล่าวคือโดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 - 2525 สัดส่วนของประชากรที่ทำประกันชีวิตในประเทศไทยมีถึงร้อยละ 10.69 ประเทศฟิลิปปินส์ร้อยละ 6.70 ประเทศมาเลเซียร้อยละ 5.98 ประเทศไทยร้อยละ 2.76 และประเทศอินโดนีเซียร้อยละ 1.47 ตามลำดับ หรืออาจจะกล่าวได้ว่าประชากรของประเทศไทย 100 คนโดยเฉลี่ยจะมีกรมธรรม์ประกันชีวิต 10.69 กรมธรรม์ ในขณะที่ประชากรไทย 100 คนจะมีกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยเฉลี่ยเพียง 2.76 กรมธรรม์เท่านั้น แสดงว่าประเทศไทยประชากรมีการประกันชีวิตมากกว่าประเทศไทยถึง 3 เท่า

จากตารางที่ 4.8 จะเห็นว่าอัตราการเพิ่มของจำนวนกรรมกรมต่อประชากรของประเทศไทยโดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 - 2525 มีประมาณร้อยละ 2.76 ต่อปีเท่านั้น ดังนั้นการที่จะให้จำนวนกรรมกรมประกันชีวิตเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8 ของจำนวนประชากรทั้งสิ้นในปี พ.ศ. 2529 ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 5 จึงอาจจะเป็นไปไม่ได้

2. จำนวนเงินเอาประกันชีวิตต่อประชากร

จากตารางที่ 4.9 จะเห็นว่าสัดส่วนของทุนเอาประกันต่อประชากรในกลุ่มประเทศอาเซียนจะมีลักษณะแตกต่างกันมากดังนี้ โดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 - 2525 ประชาชนในประเทศสิงคโปร์ 1 คนจะมีความคุ้มครองจากการประกันชีวิตคิดเป็นเงิน US\$ 1,161.47 ประเทศมาเลเซียโดยเฉลี่ยคนละ US\$ 909.26 ประเทศฟิลิปปินส์โดยเฉลี่ยคนละ US\$ 127.29 ประเทศไทยโดยเฉลี่ยคนละ US\$ 43.09 และประเทศอินโดนีเซียโดยเฉลี่ยคนละ US\$ 14.30 แสดงให้เห็นว่าความคุ้มครองที่ประชาชนประเทศสิงคโปร์ได้รับโดยเฉลี่ยแล้วจะสูงกว่าประชาชนในประเทศไทยถึง 50.9 เท่า

3. จำนวนเงินเอาประกันชีวิตต่อผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ

จากตารางที่ 4.10 จะเห็นว่าสัดส่วนของทุนเอาประกันต่อผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศของประเทศไทยและมาเลเซียอยู่ในอัตราที่สูงมาก โดยเฉพาะประเทศมาเลเซียมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นทุกปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนทั้ง 2 ประเทศนี้ให้ความสำคัญของการประกันชีวิตเป็นอย่างมาก โดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 - 2525 สัดส่วนของทุนเอาประกันต่อผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศในประเทศมาเลเซียสูงถึงร้อยละ 55.44 ประเทศสิงคโปร์ร้อยละ 24.40 ประเทศฟิลิปปินส์ร้อยละ 18.94 ประเทศไทยร้อยละ 6.17 และประเทศอินโดนีเซียร้อยละ 3.32 สำหรับประเทศไทยจะเห็นว่ามีการเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้นในตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

4. เบี้ยประกันต่อผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ

จากตารางที่ 4.11 จะเห็นว่าสัดส่วนของเบี้ยประกันต่อผลิตภัณฑ์รวมภายใน

ในประเทศของประเทศไทยในกลุ่มอาเซียนยังอยู่ในระดับที่ต่ำมากโดยเฉพาะประเทศไทย ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศสิงคโปร์อยู่ในเกณฑ์ไม่เกือยลด 1 ของผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการออมด้วยวิธีการประกันชีวิตได้รับความสนใจจากประชาชนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับการออมทรัพย์สินด้วยวิธีการอื่น ๆ

จากการศึกษาเปรียบเทียบดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าความสนใจของประชาชนไทยที่มีต่อการประกันชีวิตยังอยู่ในระดับที่ต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มอาเซียน (ดูตารางที่ 4.12 ประกอบ) ทั้ง ๆ ที่อัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงเวลาดังกล่าวอยู่ในระดับที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ และอัตราการเติบโตของประชากรก็อยู่ในเกณฑ์ที่สูงมากนัก

การศึกษาถึงทัศนคติและลักษณะการประกันชีวิตของประชาชนในประเทศไทย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าความสนใจของประชาชนไทยที่มีต่อการประกันชีวิตยังอยู่ในระดับที่ต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียน ดังนั้นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุดังกล่าวจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ทราบถึงทัศนคติ พฤติกรรมการซื้อประกันชีวิตของประชาชนไทย อันจะนำไปสู่แนวทางการแก้ไขเพื่อยกระดับการประกันชีวิตของประเทศไทยให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้นไป

สำหรับการศึกษาในส่วนนี้ใช้ทำการศึกษาค้นคว้าโดยสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรที่ยื่นแบบแสดงรายการ เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี พ.ศ. 2521 ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ตั้งแต่ 4,000 บาทต่อเดือนขึ้นไปจำนวนทั้งสิ้น 500 ตัวอย่าง และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 299 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น ซึ่งพอสรุปผลได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ก. ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามเพศ ตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นถึงขนาดของตัวอย่างซึ่งมีทั้งสิ้น 299 ตัวอย่าง เป็นเพศชายร้อยละ 44.15 และเพศหญิงร้อยละ 55.85

ข. ขนาดของตัวอย่างซึ่งแยกตามอายุ ตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นถึงการกระจายอายุของกลุ่มตัวอย่างซึ่งจะมีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี ถึงร้อยละ

52.84 รองลงมาจะมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 33.11 อายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 10.03 อายุ 51 - 60 ปี ร้อยละ 3.02 อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไปร้อยละ 0.67 และอายุตั้งแต่ 20 ปีลงมาร้อยละ 0.33

ค. ขนาดตัวอย่างแยกตามสถานะภาพครอบครัว ตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นถึงสถานะภาพทางครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นโสดร้อยละ 57.53 สมรสร้อยละ 41.14 และหย่าร้างร้อยละ 1.33 ตามลำดับ

ง. ขนาดของตัวอย่างแยกตามจำนวนบุตรในครอบครัว ตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นถึงจำนวนบุตรของกลุ่มตัวอย่างซึ่งส่วนมากจะมีบุตรเพียง 2 คน หรือต่ำกว่านั้นถึงร้อยละ 74.14 มีบุตร 3 คน ร้อยละ 16.38 มีบุตร 5 คน ร้อยละ 4.30 มีบุตรมากกว่า 5 คนขึ้นไปร้อยละ 2.59 และมีบุตร 4 คน ร้อยละ 2.59

จ. ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นถึงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างซึ่งส่วนมากจะสำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่าถึงร้อยละ 63.88 รองลงมาจะสำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 22.41 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 9.03 ระดับประถมศึกษาร้อยละ 3.01 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.67

ฉ. อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นถึงอาชีพของกลุ่มตัวอย่างซึ่งส่วนมากจะเป็นพนักงานของบริษัทถึงร้อยละ 30.77 รองลงมาได้แก่ รับราชการร้อยละ 30.43 พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 17.06 อาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 11.71 ประกอบธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 9.70 และเป็นแม่บ้านร้อยละ 0.33

ช. รายได้ของกลุ่มตัวอย่าง ตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นถึงระดับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งส่วนมากจะมีรายได้ระหว่าง 4,001 - 6,000 บาท ถึงร้อยละ 31.10 รองลงมาจะมีรายได้ระหว่าง 2,001 - 4,000 บาท ร้อยละ 25.75 รายได้มากกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 15.72 รายได้ระหว่าง 8,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 13.38 รายได้ระหว่าง 6,001 - 8,000 บาท ร้อยละ 11.37 และรายได้น้อยกว่า 2,000 บาทลงมาร้อยละ 2.68

2. ความรู้เกี่ยวกับหลักการประกันชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

ก. ตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นถึงความรู้เกี่ยวกับหลักการประกันชีวิตของกลุ่มตัวอย่างซึ่งส่วนมากจะพอทราบบ้างร้อยละ 75.92 ทราบถึงหลักการประกันชีวิตเป็นอย่างดีร้อยละ 15.38 และไม่เคยทราบถึงหลักการดังกล่าวมาก่อนเลยร้อยละ 8.70

ข. ตารางที่ 4.21 แสดงให้เห็นถึงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นประโยชน์ของการประกันชีวิต ซึ่งส่วนมากจะเห็นประโยชน์ถึงร้อยละ 82.64 และที่ไม่เห็นถึงประโยชน์ของการประกันชีวิตร้อยละ 17.36 ในกลุ่มตัวอย่างที่เห็นถึงประโยชน์ของการประกันชีวิต ร้อยละ 31.05 เห็นว่าการประกันชีวิตมีประโยชน์เพราะเป็นการออมทรัพย์อย่างหนึ่ง เป็นการสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตและครอบครัวร้อยละ 30.80 เบี้ยประกันที่จ่ายสามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้ร้อยละ 17.60 และเห็นประโยชน์ในทุก ๆ ด้านดังกล่าวข้างตนร้อยละ 3.18

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นประโยชน์ของการประกันชีวิตร้อยละ 13.69 เห็นว่าการประกันชีวิตจะให้ประโยชน์น้อยกว่าการลงทุนประเภทอื่น ๆ เห็นว่าเป็นการหลอกลวงร้อยละ 2.45 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.22

3. แหล่งข้อมูลที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการประกันชีวิต

ก. ตารางที่ 4.22 แสดงให้เห็นถึงแหล่งข้อมูลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้ทราบถึงหลักการประกันชีวิต ซึ่งส่วนมากจะมาจากสื่อโฆษณาต่าง ๆ ถึงร้อยละ 37.08 รองลงมาได้จากตัวแทนของบริษัทประกันชีวิตร้อยละ 33.50 และจากเพื่อนหรือญาติที่เคยประกันมาก่อนร้อยละ 29.42

ข. สำหรับสื่อโฆษณาต่าง ๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการประกันชีวิต แก่กลุ่มตัวอย่างส่วนมากจะมาจากนิตยสาร วารสาร ถึงร้อยละ 9.46 โทรทัศน์ร้อยละ 8.95 สื่อโฆษณาอื่น ๆ ร้อยละ 6.65 หนังสือพิมพ์รายวันร้อยละ 6.39 วิทยุร้อยละ 3.58 และป้ายโฆษณาร้อยละ 2.05

4. ลักษณะการประกันชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

ก. การทำประกันชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง ตารางที่ 4.23 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำประกันชีวิตและมีผลบังคับใช้มีเพียงร้อยละ 28.09 ส่วนที่ยัง

ไม่ไ้ทำประกันชีวิตไว้มีถึงร้อยละ 59.53 ที่กำลังคิดจะทำมีร้อยละ 9.03 และเคยทำแล้วแต่ไ้ยกเลิกไป ร้อยละ 3.35

ข. เหตุผลที่ไ้ทำประกันชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง ตารางที่ 4.24 แสดงไ้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไ้ทำประกันชีวิตส่วนมากจะเห็นประโยชน์และความสำคัญของการประกันชีวิตถึงร้อยละ 58.65 ทำประกันเพราะเกรงในคว้แทนร้อยละ 21.05 ทำประกันเพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 11.28 และเพราะเชื่อถือในชื่อเสียงของบริษัท ร้อยละ 9.02

สำหรับเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างไม่ไ้ทำประกันชีวิต จากตารางที่ 4.25 จะเห็นว่าส่วนมากเนื่องมาจากมีรายได้น้อยเพียงพอก้จะจ่ายเบี้ยประกันไ้ถึงร้อยละ 33.82 ไม่เห็นความสำคัญของการประกันชีวิตร้อยละ 22.71 ไม่เชื่อถือบริษัทที่รับประกัน ร้อยละ 18.84 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 13.52 ไม่ชอบแบบประกันชีวิตร้อยละ 6.28 และไม่ชอบคว้แทนร้อยละ 4.83

ค. หลักเกณฑ์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการตัดสินใจทำการประกันชีวิต จากตารางที่ 4.26 จะเห็นว่าในการทำประกันชีวิตกลุ่มตัวอย่างส่วนมากจะศึกษาเปรียบเทียบถึงผลก้และผลเสีของกรมธรรม์แต่ละประเภทถึงร้อยละ 39.76 เชื่อความที่คว้แทนให้ค่าแนะนำร้อยละ 25.30 และใช้หลักเกณฑ์ทั้ง 2 ดังกล่าวข้างต้น ร้อยละ 34.94

ง. ประเภทของการประกันชีวิตที่กลุ่มตัวอย่างเลือกทำประกัน จากตารางที่ 4.27 จะเห็นว่าผู้ทำประกันชีวิตส่วนมากจะทำประกันชีวิตประเภทสามัญถึงร้อยละ 96.77 โ้ยกแยกเป็นการประกันแบบสะสมทรัพย์ร้อยละ 63.44 ประกันแบบตลอดชีพร้อยละ 17.20 และแบบเฉพาะกาลร้อยละ 16.13 สำหรับการประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรมจะมีผู้ทำประกันคิดเป็นร้อยละ 3.23 โ้ยกแยกเป็นการประกันแบบสะสมทรัพย์ร้อยละ 2.15 และการประกันแบบตลอดชีพร้อยละ 1.08

จ. การเปลี่ยนแปลงแบบประกันชีวิต จากตารางที่ 4.28 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการประกันชีวิตทั้ง 86 ตัวอย่างไม่เคยเปลี่ยนแปลงแบบของการประกันชีวิตที่ไ้ทำไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบของการประกันชีวิตที่เสนอขายเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง หรือคว้แทนผู้ขายประกันเมื่อขายประกันชีวิตไว้แล้วก้ละเลยไม่ไ้ติดตาม

เพื่อให้ลูกค้าได้ทำประกันชีวิตที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

ฉ. การยกเลิกการประกันชีวิตที่ไต่ทำไว้ ตารางที่ 4.29 แสดงให้เห็นถึงเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างยกเลิกการประกันที่ไต่ทำไว้ซึ่งส่วนมากจะเนื่องมาจากมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะจ่ายเบี้ยประกันถึงร้อยละ 54.55 ไม่พอใจในบริการของตัวแทนและเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 18.18 และไม่พอใจในบริการของบริษัทร้อยละ 9.09

5. กลุ่มอาชีพที่ทำประกันชีวิต จากตารางที่ 4.30 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำประกันชีวิตส่วนมากจะเป็นพนักงานของบริษัทถึงร้อยละ 37.65 ข้าราชการร้อยละ 21.18 นักธุรกิจและพนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 12.94 อาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 14.11 และแม่บ้านร้อยละ 1.18

6. ขนาดของรายได้ที่ทำประกันชีวิต จากตารางที่ 4.31 จะเห็นว่าผู้ทำประกันชีวิตส่วนมากจะมีรายได้มากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไปถึงร้อยละ 27.06 รายได้ระหว่าง 4,001 - 6,000 บาท ร้อยละ 24.70 รายได้ระหว่าง 8,001 - 10,000 บาทร้อยละ 21.18 รายได้ระหว่าง 2,001 - 4,000 บาทร้อยละ 14.12 รายได้ร้อยละ 6,001 - 8,000 บาทร้อยละ 11.76 และรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทลงมา ร้อยละ 1.18

สรุปข้อมูลจากแบบสอบถาม

1. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พอทราบเกี่ยวกับหลักการของการประกันชีวิต โดยเห็นว่าการประกันชีวิตเป็นการออมทรัพย์อย่างหนึ่ง และสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและครอบครัวและแหล่งที่หาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการดังกล่าว ส่วนมากจะมาจากการแนะนำของตัวแทน ดังนั้นตัวแทนจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับการประกันชีวิต สมควรที่บริษัทประกันชีวิตจะได้มีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการดังกล่าวแก่ตัวแทนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้ตัวแทนที่มีคุณภาพซึ่งจะส่งผลให้ภาพพจน์ของการประกันชีวิตในทัศนะของประชาชนดีขึ้น

2. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกรมธรรม์ประกันชีวิตมีเพียงร้อยละ 28.09 ซึ่งนับว่าน้อยมากและสาเหตุที่ผู้ทำประกันชีวิตน้อยเช่นนี้อาจเนื่องมาจากมีรายได้

ไม่เพียงพอที่จะจ่ายเบี้ยประกันได้ จึงเป็นสิ่งที่บริษัทประกันชีวิตสมควรจะไต่พิจารณา และคิดค้นแบบกรมธรรม์ใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับรายได้ของประชาชน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ทำประกันชีวิตส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานของบริษัทซึ่งมีรายได้ โดยเฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป โดยจะเลือกทำประกันชีวิตประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ ทั้งนี้โดยไต่ทำการศึกษารเปรียบเทียบถึงผลดีและผลเสียกับแบบประกันชีวิตประเภทอื่น ๆ แล้ว จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบว่าผู้ทำประกันชีวิตส่วนมากยังมองเห็น การประกันชีวิตเป็นการลงทุนชนิดหนึ่งมากกว่าจะเห็นประโยชน์ในด้านความคุ้มครอง ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักการ การประกันชีวิตแก่ประชาชนทั่วไปมากยิ่งขึ้น

4. สักส่วนของผู้ทำการประกันชีวิตที่ยกเลิกการประกันที่ไต่ทำไว้มีเพียง ร้อยละ 3.6 ของกลุ่มตัวอย่างที่ทำประกันทั้งสิ้นและสาเหตุที่ยกเลิกการประกันที่ไต่ทำไว้ ก็เนื่องจากมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะจ่ายเบี้ยประกันได้ แม้ว่าสักส่วนดังกล่าวจะเป็นสักส่วนที่น้อย แต่ก็เป็นที่บริษัทประกันชีวิตไม่ควรจะละเลย เพราะการที่ผู้ทำประกันยกเลิก การประกันในระหว่างที่ยังไม่ครบกำหนดความสัญญา นอกจากจะทำให้บริษัทต้องสูญเสีย ค่าใช้จ่ายแล้วยังมีผลกระทบต่อภาพพจน์ของธุรกิจประกันชีวิตไต่อีกด้วย สมควรที่ตัวแทน จะไต่มีความละเอียดรอบคอบในการขายประกันมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะประเภทของกรมธรรม์ ที่จะเสนอขายควรจะได้คำนึงถึงสภาพความเป็นอยู่และฐานะของลูกค้าเป็นสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1

สัดส่วนของภาคเกษตรกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

หน่วย: ร้อยละ

ประเทศ	2518	2519	2520	2521	2522	เฉลี่ย
สิงคโปร์	-	-	-	-	-	-
มาเลเซีย	26.15	25.20	25.00	23.10	22.00	24.29
ไทย	31.40	31.00	28.20	27.50	25.80	28.78
ฟิลิปปินส์	26.00	26.70	26.50	26.10	25.80	26.22
อินโดนีเซีย	36.80	36.10	34.10	33.10	32.20	34.46

ที่มา : Statistical Year Book for Asia and the Pacific 1982,
Economic and Social Commission for Asia and the
Pacific, Bangkok, Thailand.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2

อัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
เปรียบเทียบกันประเทศในกลุ่มอาเซียน (ปี 2519-2522)

	2519	2520	2521	2522	เฉลี่ย
ประเทศอินโดนีเซีย	6.9	7.4	7.2	4.9	6.6
ประเทศมาเลเซีย	11.6	7.7	7.5	8.5	8.8
ประเทศฟิลิปปินส์	6.1	6.1	6.3	5.8	6.1
ประเทศสิงคโปร์	7.2	7.8	8.6	9.3	8.2
ประเทศไทย	9.3	7.3	11.7	6.7	8.8

ที่มา :Statistical Year Book for Asia and the Pacific 1982,
Economic and Social Commission for Asia and the Pacific,
Bangkok, Thailand.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.3

จำนวนประชากรของประเทศในกลุ่มอาเซียน

หน่วย: ล้านคน

ประเทศ	2521	2522	2523	2524	2525	เฉลี่ย ร้อยละ ที่เพิ่ม
สิงคโปร์	2.35	2.38 (1.28)	2.41 (1.26)	2.44 (1.25)	2.47 (1.23)	(1.26)
มาเลเซีย	12.96	13.30 (2.62)	13.44 (1.05)	14.42 (7.29)	14.53 (0.76)	(2.93)
ไทย	45.10	46.14 (2.31)	47.17 (2.23)	47.49 (0.68)	48.45 (2.02)	(1.81)
ฟิลิปปินส์	45.50	46.58 (2.37)	48.40 (3.91)	49.53 (2.34)	50.70 (2.36)	(2.75)
อินโดนีเซีย	143.15	145.58 (1.70)	148.03 (1.68)	150.52 (1.68)	153.03 (1.67)	(1.68)

- ที่มา :
1. International Financial Statistics Yearbook 1983, International Monetary Fund.
  2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงอัตราการเพิ่มในแต่ละปี

ตารางที่ 4.4

จำนวนบริษัทประกันชีวิตของประเทศในกลุ่มอาเซียน

ในปี พ.ศ.2525

ประเทศ	บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศ	บริษัทที่ต่างประเทศ	บริษัทที่เป็นของรัฐ	รวม
สิงคโปร์	13	3	—	16
มาเลเซีย	15	3	—	18
ไทย	10	2	—	12
ฟิลิปปินส์	21	2	—	23
อินโดนีเซีย	11	1	1	13

ที่มา : 1. สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ , รายงานประจำปี (2525)

2. Insurance Commission 1982, Annual Report
Republic of the Philippines Ministry of Finance

3. Annual Report of the Insurance Commission for the
yearended 31 th December 1983, Republic of
Singapore

4. 21 st Annual Report of the Director General of
insurance 1983 Ministry of Finance Malaysia

5. Report of ninth meeting of Asean Insurance
Commissioners 26-28th September 1983

ตารางที่ 4.5

จำนวนกรรมกรรมประกันชีวิตของประเทศในกลุ่มอาเซียน

ประเทศ	2521	2522	2523	2524	2525	เฉลี่ย ร้อยละ ที่เพิ่ม
สิงคโปร์	214,316	246,657	246,964	269,814	312,684	
		(15.09)	(0.12)	(9.25)	(15.89)	(10.09)
มาเลเซีย	646,793	722,993	816,040	924,851	1,040,323	
		(11.8)	(12.9)	(13.3)	(12.5)	(12.63)
ไทย	971,850	1,111,522	1,296,190	1,421,423	1,696,013	
		(14.4)	(16.6)	(9.6)	(19.32)	(14.98)
ฟิลิปปินส์	3,155,217	3,260,825	3,335,624	3,309,179	3,044,055	
		(3.35)	(2.29)	(-0.79)	(-8.01)	(-0.79)
อินโดนีเซีย	1,817,906	1,847,090	2,175,773	2,397,163	2,667,111	
		(1.61)	(17.79)	(10.18)	(11.26)	(10.21)

ที่มา : 1. เช่นเดียวกับตารางที่ 4.4

2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงอัตราการเพิ่มในแต่ละปี

ตารางที่ 4.6

จำนวนเงินเอาประกันชีวิตของประเทศไทยในกลุ่มอาเซียน

หน่วย: ล้านบาท

ประเทศ	2521	2522	2523	2524	2525	เฉลี่ย ร้อยละ ที่เพิ่ม
สิงคโปร์ (กอลดาร์ - สิงคโปร์)	4,081.9	5,162.2 (26.47)	5,303.8 (2.74)	6,308.1 (18.94)	8,781.2 (39.21)	(21.84)
มาเลเซีย (ริงกิต)	17,297.2	20,006.4 (15.66)	24,294.9 (21.44)	35,270.0 (45.17)	46,115.2 (30.75)	(28.26)
ไทย (บาท)	27,412	33,191 (21.10)	41,780 (25.90)	52,979 (26.80)	65,698 (24.01)	(24.25)
ฟิลิปปินส์ (เปโซ)	36,283	41,923 (15.54)	47,988 (14.47)	56,234 (17.18)	64,290 (14.33)	(15.38)
อินโดนีเซีย (รูเปีย)	892,034	1,148,002 (28.70)	1,275,190 (11.07)	1,640,360 (28.64)	1,934,796 (17.95)	(21.59)

ที่มา: 1. เช่นเดียวกับตารางที่ 4.4

2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงอัตราการเพิ่มในแต่ละปี

ตารางที่ 4.7

จำนวนเงินเบี้ยประกันชีวิตของประเทศในกลุ่มอาเซียน

หน่วย: ล้านบาท

ประเทศ	2521	2522	2523	2524	2525	เฉลี่ย ร้อยละ ที่เพิ่ม
สิงคโปร์ (กอดลาร์- สิงคโปร์)	117.4	143.2 (21.98)	161.6 (12.85)	187.2 (15.84)	236.5 (26.34)	(19.25)
มาเลเซีย (ริงกิต)	557.8	611.6 (9.65)	711.3 (16.30)	863.0 (21.33)	1,020.1 (18.20)	(16.37)
ไทย (บาท)	1,745	2,217 (27.05)	2,796 (26.12)	3,346 (19.67)	4,014 (19.96)	(23.20)
ฟิลิปปินส์ (เปโซ)	1,093	1,316 (20.40)	1,490 (13.22)	1,711 (14.83)	1,996 (16.66)	(16.28)
อินโดนีเซีย (รูเปีย)	38,728	49,027 (26.60)	59,191 (28.73)	73,570 (24.29)	93,575 (27.19)	(26.70)

ที่มา: 1. เช่นเดียวกับตารางที่ 4.4

2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงอัตราการเพิ่มในแต่ละปี

ตารางที่ 4.8
จำนวนกรมธรรม์คอกประชากรของประเทศในกลุ่มอาเซียน

หน่วย: ร้อยละ

๔ ชื่อประเทศ	2521	2522	2523	2524	2525	เฉลี่ย
สิงคโปร์	9.12	10.36	10.25	11.06	12.66	10.69
มาเลเซีย	5.01	5.34	5.88	6.51	7.16	5.98
ไทย	2.16	2.41	2.75	2.99	3.50	2.76
ฟิลิปปินส์	6.93	7.0	6.89	6.68	6.00	6.70
อินโดนีเซีย	1.27	1.27	1.47	1.59	1.74	1.47

- คำนวณจาก
1. Insurance Commission 1982, Annual Report
Republic of the Philippines Ministry of
Finance
  2. Annual Report of the Insurance Commission
for the year ended 31th December 1983,
Republic of Singapore
  3. 21st Annual Report of the Director General of
insurance 1983 Ministry of Finance Malaysia
  4. Report of seventh meeting of Asean Insurance
Commissioners 9-11 December 1981

ตารางที่ 4.9

จำนวนเงินเอาประกันชีวิตต่อประชากรของประเทศในกลุ่มอาเซียน

หน่วย: US\$

ชื่อประเทศ	2521	2522	2523	2524	2525	เฉลี่ย
สิงคโปร์	804.15	1,004.16	1,052.99	1,261.15	1,684.90	1,161.47
มาเลเซีย	606.26	674.19	789.02	1,108.84	1,368.01	909.26
ไทย	29.88	35.23	42.93	48.50	58.91	43.09
ฟิลิปปินส์	108.05	121.29	130.46	138.46	138.17	127.29
อินโดนีเซีย	9.97	12.58	13.74	16.92	18.27	14.30

- ที่มา :
1. ข้อมูลใช้ในการคำนวณเช่นเดียวกับตารางที่ 4.9
  2. International Financial Statistics Yearbook 1983,
International Monetary Fund

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.10

จำนวนเงินเอาประกันชีวิตต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

หน่วย: ร้อยละ

ชื่อประเทศ	2521	2522	2523	2524	2525	เฉลี่ย
สิงคโปร์	23.12	25.27	22.56	23.12	27.49	24.40
มาเลเซีย	47.68	44.38	46.87	62.11	76.14	55.44
ไทย	5.83	5.96	6.10	5.31	7.65	6.17
ฟิลิปปินส์	20.36	19.01	18.04	18.42	18.88	18.94
อินโดนีเซีย	3.92	3.58	2.81	3.06	3.24	3.32

ที่มา: 1. ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณเช่นเดียวกับตารางที่ 4.8

2. World Tables the third edition volume I Economic data from the data files of the World Bank

ตารางที่ 4. 11

เบียร์ที่รับประทานสุทธิคุณลักษณะรวมภายในประเทศ

หน่วย : ร้อยละ

ชื่อประเทศ	2521	2522	2523	2524	2525	เฉลี่ย
สิงคโปร์	0.66	0.71	0.69	0.69	0.74	0.70
มาเลเซีย	1.54	1.36	1.37	1.52	1.68	1.49
ไทย	0.37	0.40	0.41	0.43	0.47	0.42
ฟิลิปปินส์	0.61	0.60	0.56	0.56	0.59	0.58
อินโดนีเซีย	0.17	0.15	0.13	0.14	0.16	0.15

ที่มา: ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณเช่นเดียวกับตารางที่ 4.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.12

การจํากัดกิจกรรมประกันชีวิต เปรียบเทียบกับประชากร
และผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศของประเทศในกลุ่มอาเซียน
(เฉลี่ยปี พ.ศ.2521-2525)

ลักษณะการ เปรียบเทียบ	สิงคโปร์	มาเลเซีย	ไทย	ฟิลิปปินส์	อินโดนีเซีย
จำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิต ต่อประชากร	1	3	4	2	5
จำนวนเงินเอาประกันชีวิต ต่อประชากร	1	2	4	3	5
จำนวนเงินเอาประกันชีวิต ต่อผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ	2	1	4	3	5
จำนวนเงินเบี้ยประกันชีวิต ต่อผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ	2	1	4	3	5

ที่มา: จํากัดจํานวนจากตารางที่ 4.8 - 4.11

ตารางที่ 4.13
ขนาดของตัวอย่างที่แยกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	132	44.15
หญิง	167	55.85
รวม	299	100

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.14
ขนาดของตัวอย่างซึ่งแยกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20 ปีและต่ำกว่า	1	0.33
21 - 30 ปี	158	52.84
31 - 40 ปี	99	33.11
41 - 50 ปี	30	10.03
51 - 60 ปี	9	3.02
มากกว่า 60 ปี	2	0.67
รวม	299	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.15

ขนาดของตัวอย่างแยกตามสถานะภาพครอบครัว

สถานะภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	172	57.53
แต่งงาน	123	41.14
หย่าร้าง	4	1.33
รวม	299	100

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.16

ขนาดของตัวอย่างแยกตามจำนวนบุตร ในครอบครัว

จำนวนบุตร	จำนวน	ร้อยละ
2 คนและต่ำกว่า	86	74.14
3 คน	19	16.38
4 คน	3	2.59
5 คน	5	4.30
เกินกว่า 5 คน	3	2.59
รวม	116	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.17

ขนาดของตัวอย่างแยกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	9	3.01
มัธยมศึกษา	27	9.03
อาชีวศึกษา	67	22.41
มหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า อื่น ๆ	191	63.88
รวม	299	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.18

ขนาดของตัวอย่างแยกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจส่วนตัว (การค้า)	29	9.70
รับราชการ	91	30.43
พนักงานบริษัท	92	30.77
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	51	17.06
แม่บ้าน	1	0.33
อื่น ๆ	35	11.71
รวม	299	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.19
ขนาดของตัวอย่างแยกตามรายได้ (ต่อเดือน)

ระดับรายได้	จำนวน	รวม
2,000 บาทและต่ำกว่า	8	2.68
2,001 - 4,000 บาท	77	25.75
4,001 - 6,000 บาท	93	31.10
6,001 - 8,000 บาท	34	11.37
8,001 - 10,000 บาท	40	13.38
มากกว่า 10,000 บาท	47	15.72
รวม	299	100

ศูนย์วิทยุสุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.20

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ทราบถึงหลักการ เกี่ยวกับการประกันชีวิต

ทราบหลักการประกันชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
ทราบเป็นอย่างดี	46	15.38
พอทราบบ้าง	227	75.92
ไม่เคยทราบมาก่อนเลย	26	8.70
รวม	299	100

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.21

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นประโยชน์ของการประกันชีวิต

ความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
มีประโยชน์ เพราะ—เป็นการออมทรัพย์อย่างหนึ่ง	127	31.05
—สร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตและครอบครัว	126	30.80
—เบี้ยประกันที่จ่ายสามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้	72	17.60
—ทุกซอกทุกกลางทางคน	13	3.18
ไม่มีประโยชน์ เพราะ—เป็นการหลอกลวง	10	2.45
—ให้ประโยชน์น้อยกว่าการลงทุนประเภทอื่น ๆ	56	13.69
—อื่น ๆ	5	1.22
รวม	409	100

ตารางที่ 4.22

สัดส่วนของแหล่งข้อมูลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างทราบเกี่ยวกับหลักการประกันชีวิต

แหล่งข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ตัวแทนของบริษัทประกันชีวิต	131	33.50
เพื่อนหรือญาติที่เคยประกันมาก่อน	115	29.42
สื่อโฆษณาต่าง ๆ :		
โทรทัศน์	35	8.95
วิทยุ	14	3.58
หนังสือพิมพ์รายวัน	25	6.39
นิตยสาร วารสาร	37	9.46
ป้ายโฆษณา	8	2.05
อื่น ๆ	26	6.65
ทุกแหล่งที่กล่าวมาข้างต้น	-	-
รวม	391	100

ตารางที่ 4.23

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำประกันชีวิต

ลักษณะการประกันของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ทำประกัน (และมีเงินบังคับ)	84	28.09
ไม่ได้ทำประกัน	178	59.53
กำลังคิดจะทำประกัน	27	9.03
เคยทำแล้วแต่ได้ยกเลิกไป	10	3.35
รวม	299	100

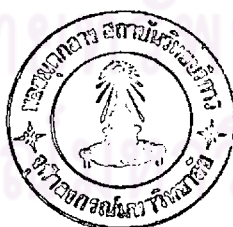

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.24

สัดส่วนของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกทำการประกันชีวิต

เหตุผลที่ทำประกันชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
เห็นประโยชน์และความสำคัญ	78	58.65
เกรงใจตัวแทน	28	21.05
เชื่อถือในชื่อเสียงของบริษัท	12	9.02
อื่น ๆ	15	11.28
รวม	133	100

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.25
 สัดส่วนของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างไม่ทำประกันชีวิต

เหตุผลที่ไม่ทำประกันชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เห็นความสำคัญของการประกันชีวิต	47	22.71
มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะจ่ายเบี้ยประกันได้	70	33.82
ไม่ชอบตัวแทน	10	4.83
ไม่ชอบแบบประกันชีวิต	13	6.28
ไม่เชื่อถือบริษัทที่รับประกัน	39	18.84
อื่น ๆ	28	13.52
รวม	207	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.26

สัดส่วนของหลักเกณฑ์กลุ่มตัวอย่างใช้ในการตัดสินใจทำประกันชีวิต

หลักเกณฑ์ที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
เชื่อกำหนดที่ตัวแทนให้คำแนะนำ	21	25.30
ศึกษาเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์และผลประโยชน์ของ — แต่ละประเภท	33	39.76
ทั้ง 2 ข้อดังกล่าวข้างต้น	29	34.94
รวม	83	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.27

สัดส่วนของประเภทการประกันชีวิตที่กลุ่มตัวอย่างทำประกัน

ประเภทของการประกันชีวิต			จำนวน	ร้อยละ
ประเภทสามัญ	แบบ	สะสมทรัพย์	59	63.44
		ชั่วระยะเวลา	15	16.13
		ตลอดชีพ	16	17.20
ประเภทอุตสาหกรรม	แบบ	สะสมทรัพย์	2	2.15
		ชั่วระยะเวลา	—	—
		ตลอดชีพ	1	1.08
รวม			93	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.28

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เปลี่ยนแบบประกันชีวิต

การ เปลี่ยนแบบประกันชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
เคยเปลี่ยนแบบประกันชีวิต	—	—
ไม่เคยเปลี่ยนแบบ	86	100
รวม	86	100

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.29

สัดส่วนของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างที่ยกเลิกการประกันชีวิตที่ทำได้

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะจ่ายเบี้ยประกัน	6	54.55
ไม่พอใจในบริการของบริษัท	1	9.09
ไม่พอใจในบริการของตัวแทน	2	18.18
อื่น ๆ	2	18.18
รวม	11	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.30

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำประกันชีวิตโดยแยกตามอาชีพ

กลุ่มอาชีพที่ทำประกันชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจ	11	12.94
รับราชการ	18	21.18
พนักงานบริษัท	32	37.65
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	12.94
แม่บ้าน	1	1.18
อื่น ๆ	12	14.11
รวม	85	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4. 31

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการประกันชีวิตโดยแยกตามระดับรายได้

ระดับรายได้ที่ทำการประกันชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2,000 บาท	1	1.18
2,001 - 4,000 บาท	12	14.12
4,001 - 6,000 บาท	21	24.70
6,001 - 8,000 บาท	10	11.76
8,001 - 10,000 บาท	18	21.18
มากกว่า 10,000 บาท	23	27.06
รวม	85	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย